Yazan redaktor
11.09.13 07:23 - axırıncı dəyişikliklər 12.09.13 06:56

Rəsulullah (s.ə.s) bir hədisində belə buyurmuşdu; *“ İsrail övladlarından iki n□f□r var idi. Biri günahkar, dig□ri is□ ibad□tl□ m□şğul olan abid bir kişi idi. İbad□t ed□n adam bir gün günahkar adama günah işl□diyi yerd□ rast g□ldi. G□l bu günahından □l ç□k dedi. Bir gün yen□ onu günah ed□rk□n gördü. Yen□ ona bu işd□n □l ç□k dedi. Günahkar is□; “M□ni Allahla başbaşa qoy. S□n m□n□ müf□ttiş t□yin olunmusan?” dedi. İbad□t ed□n is□; “ Vallahi Allah s□ni bağışlamaz v□ yaxud c□nn□t□ qoymaz .” dedi. Bunlar ikisi d□ v□fat etdi v□ R□bbbulal□minin qarşısına çıxarıldılar. Allah (c.c.) ibad□tl□ m□şğul olana: “S□n m□nim □limd□ olana qadirs□nmi? dedi. Günahkara da; “Get r□hm□timl□ c□nn□t□ gir” buyurdu. İbad□t ed□n üçün d□; ”Bunu at□ş□ aparın.” dey□ □mr etdi. Bu h□disi r□vay□t ed□n □bu Hüreyr□ (r.a) dedi ki; “(Bu adam Allahın q□z□bin□ toxunan bir söz işl□tdi) bu dünyası da xarab oldu axir□ti d□.’□ (□bu Davud, □d□b, 51, 4901)*

Bu hədis, etdiyimiz əmələ arxayın olmamağımıza canlı bir misaldır. Edilən hər hansı bir xeyirli əmələ görə necə bir nəticə ilə qarşılaşacağını heç kim bilmir. Buna görə də günah içində olan insan haqqında da həmən qərar verməməliyik. Onların da xeyirli bir sonluqla bəxtiyarlar cərgəsində ola biləcəyini unutmamalıyıq. Bu hədisdən belə bir hokum çıxarmaq olmaz ki, demək ibadət edib-etməməyin heç bir fərqi yoxdur. Nəticədə Allah bağışlayandır. Əslində burada ibadət edən şəxs Allah (c.c.) rəhmətinə deyil, öz ibadətinə arxayın olmuşdu. Rəsulullah (s.ə.s) başqa bir hədisində belə buyurur; *“ Özünd□n başqa ilah olmayan zata and olsun ki, biriniz c□nn□t □hlinin □m□ll□rini işl□y□ işl□y□, c□nn□tl□ arasında bir ziralıq (dirs□k) m□saf□ qalar, q□d□r qalib g□l□r, c□h□nn□m □hlinin □m□lini işl□y□r v□ c□h□nn□m□ ged□r. Biriniz d□ c□h□nn□m □hlinin □m□lini işl□y□ işl□y□, c□h□nnn□ml□ arasında bir zira m□saf□ qalar, q□d□r qalib g□l□r v□ c□nn□t □hlinin □m□lini işl□y□r v□ c□nn□t□ ged□r.” (Buxari, Q□d□r, 1; Müslüm, Q□d□r, 1)*

Buna görə də dinimizdə əməllərə arxayın olmamaq, ölənə qədər, Allahın (c.c) rəhmətindən ümid kəsməmək, qəzəbindən də qorxaraq yaşamaq şərtdir.Yəni qorxu və ümid arasında olmalıdır. Alimlər qətiyyən “cənnətliyəm” və yaxud “cəhənnəmliyəm”, deməyin və başqası haqqında da belə bir hokum verməyin böyük günah olduğunu xəbər vermişlərdir.

R□sulullah (s.□.s) Xeyb□r müharib□sind□ q□hr□manlıqla savaşan Kuzman adında s□hab□nin c□h□nn□mlik olacağını bildirmişdi. Onu t□qib ed□n s□hab□l□r Kuzmanın q□hr□manlıqla döyüşdüyünü v□ yaralandığını gördül□r. Ağrılara döz□ bilm□y□n Kuzmanın, qılıncını sin□sin□ soxaraq □özün□ intihar etdiyini gördül□r. Bunu R□sulullaha (s.□.s) x□b□r verdil□r. Bu hadis□d□n sonra R□sulullah (s.□.s) bel□ dedi; “ İnsanlar arasında bir sinif insan var ki, görünüşd□ c□nn□t □hlin□ yaraşan işl□r gör□rl□r. Halbuki onlar c□h□nn□mlikdir. Yen□ insanlardan bir qismi d□ var ki, görünüşd□ c□h□nn□m □hlin□ yaraşan pis işl□r gör□rl□r. Halbuki onlar c□nn□tlikdirl□r. (Buxari, h□dis□ 1609)

Son zamanlarda görürsən ki, müsəlmanlar bir-biriləri haqqında kafirliklə və ya müşrikliklə hokum verirlər. Hətta bu məsələni imanın şərti kimi görürlər. Yəni kafir olduğunu təsdiq etməsən özü kafir olacaqsan. Bu müsəlmanları parçalamaq, kafir və müşrik dediyi insanın malını-mülkünü, namusunu özünə halal saymaq deməkdir ki, nəticəsi acı və xüsrandır.

Allah (c.c.) vətənimizi və millətimizi belə bir fitnədən qorusun! Amin!